

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115010380
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7115010380.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci obžalovaného Q. R. a spol., pre pokračovací zločin neodvedenia dane a poistného formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 277 ods.1,4 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. marca 2019 v Košiciach, o odvolaní obžalovaných Q. R. a W. E. proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 9.10.2017, sp. zn. 10T/18/2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm. e), ods.3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o trestoch odňatia slobody u oboch obžalovaných a spôsoboch ich výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. obžalovanému Q. R., nar. XX.XX.XXXX v L.Š., trvale bytom C. Č.. X, L. ukladá podľa § 277 ods.4, § 36 písm. j), § 38 ods.2, ods.3, § 39 ods.1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods.1 Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods.2 Tr. zák. pri určení probačného dohľadu ustanovuje skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Obžalovanému W. E., nar. XX.X.XXXX v D., trvale bytom Y. Č.. XX, D. ukladá podľa § 277 ods. 4, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h), § 42 ods.1 Tr. zák., § 39 ods.1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkonu trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému skorším:

- rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T 82/2009 zo dňa 04.09.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 6To/39/2013 zo dňa 11.12.2013, ktorým bolo u odsúdeného upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/63/2013 zo dňa 11.10.2013,

- trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/63/2013 zo dňa 11.10.2013, právoplatným dňa 29.10.2013, ktorým bol odsúdený na podmienene trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky s uložením probačného dohľadu a uložením obmedzenia spočívajúceho podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu,

- rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/11/2012 zo dňa 18.02.2014, právoplatným dňa 05.06.2014, ktorým bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody podmienene na 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov do 30.10.2018 s probačným dohľadom a uložením obmedzenia spočívajúceho v povinnosti podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a zákaz činnosti vykonávať funkciu

štatutárneho orgánu podnikateľských subjektov na 5 rokov, a ktorým sa zároveň ruší trest uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 63/2013 zo dňa 11.10.2013, a zároveň ruší aj trest uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T 82/2009 zo dňa 04.09.2013, - rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/19/2012 zo dňa 19.03.2014, právoplatným dňa 13.05.2014, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T 11/2012 zo dňa 18.02.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaných Q. R. a W. E. za vinných z pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1) po vzájomnej dohode Q. R. ako štatutárny orgán spoločnosti H. D., E..A..O.. so sídlom M. XX, L., IČO: XX XXX XXX, DIČ: XXXXXXXXXXXX podal dňa 25.10.2007 na Daňovom úrade L. B., so sídlom F. XX, L., daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za mesiac september 2007, v ktorom si uplatnil nadmerný odpočet vo výške 2,850.000,- Sk (94.602,67 €) na základe fiktívnej faktúry č. W. vystavenej dňa 28.09.2007 dodávateľom spoločnosti L. E., E..A..O.. so sídlom R. XXX, IČO: XX XXX XXX, DIČ: XXXXXXXXXXXX, v ktorej mene v čase jej vystavenia konal W. E., s dátumom dodania 28.09.2007, s dátumom splatnosti 12.10.2007, s predmetom dodania bloky pyroxenického andezitu v objeme 800 m3 v celkovej sume 17,850.000,- Sk, základ dane 15,000.000,- Sk, 19% DPH 2.850.000,- Sk (94.602,67 €), pričom v zmysle § 19 ods. 4 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty k zaplaceniu ceny za tovar nedošlo, v dôsledku čoho spoločnosti L. E., E..A..O.. so sídlom R. XXX, IČO: XX XXX XXX, DIČ: XXXXXXXXXXXX nevznikla daňová povinnosť a spoločnosti H. D. E..A..O., so sídlom M. XX, L., IČO: XX XXX XXX, DIČ: XXXXXXXXXXXX nevznikol nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty vo výške 2.850.000,- Sk (94.602,67 €) v zmysle § 49 ods. 1 zákona 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty,

2) po vzájomnej dohode Q. R. ako štatutárny orgán spoločnosti H. D., E..A..O., so sídlom M. XX, L., IČO: XX XXX XXX, DIČ: XXXXXXXXXXXX podal dňa 27.12.2007 na Daňovom úrade L. B., so sídlom F. XX, L., daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za mesiac november 2007, v ktorom si uplatnil nadmerný odpočet vo výške 2,185.000,- Sk (72.528,71 €) na základe fiktívnej faktúry č. W. vystavenej dňa 30.11.2007 dodávateľom spoločnosti L. E., E..A..O.. so sídlom R. XXX, IČO: XX XXX XXX, DIČ: XXXXXXXXXXXX, v ktorej mene v čase jej vystavenia konal W. E., s dátumom dodania 30.11.2007, s dátumom splatnosti 14.12.2007, s predmetom dodania bloky pyroxenického andezitu v objeme 613,333 m3 v celkovej sume 13.684.993,- Sk, základ dane 11.499.993,70 Sk, 19% DPH 2.184.998,80,- Sk (72.528,67 €), pričom v zmysle § 19 ods. 4 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty k zaplaceniu ceny za tovar nedošlo v dôsledku čoho spoločnosti L. E., E..A..O.. so sídlom R. XXX, IČO: XX XXX XXX, DIČ: XXXXXXXXXXXX nevznikla daňová povinnosť a spoločnosti H. D. E..A..O., so sídlom M. XX, L., IČO: XX XXX XXX, DIČ: XXXXXXXXXXXX nevznikol nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty vo výške 2.185.000,- Sk (72.528,71 €) v zmysle § 49 ods. 1 zákona 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty,

- čím takto uvedeným konaním došlo k neoprávnenému uplatneniu nároku na odpočítanie dane pridanej hodnoty vo výške spolu 5.035.000,- Sk (167.131,38 €).

Za to okresný súd uložil obžalovanému Q. R. podľa § 277 ods. 4, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.
Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2, ods. 6 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu podnikateľských subjektov na 5 rokov a 1 mesiac.

Obžalovanému W. E. uložil podľa § 277 ods. 4, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h), § 42 ods.1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 104 (jedenstoštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkonu trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2, ods. 6 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu podnikateľských subjektov na 5 rokov 1 mesiac.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším:

- rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/82/2009 zo dňa 04.09.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 6To 39/2013 zo dňa 11.12.2013, ktorým bolo u odsúdeného upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 63/2013 zo dňa 11.10.2013,

- trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/63/2013 zo dňa 11.10.2013, právoplatným dňa 29.10.2013, ktorým bol odsúdený na podmienkový trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky s uložením probačného dohľadu a uložením obmedzenia spočívajúceho podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu,

- rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/11/2012 zo dňa 18.02.2014, právoplatným dňa 05.06.2014, ktorým bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody podmienčne na 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov do 30.10.2018 s probačným dohľadom a uložením obmedzenia spočívajúceho v povinnosti podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a zákaz činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu podnikateľských subjektov na 5 rokov, a ktorým sa zároveň ruší trest uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/ 63/2013 zo dňa 11.10.2013, a zároveň ruší aj trest uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/82/2009 zo dňa 04.09.2013,

- rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/19/2012 zo dňa 19.03.2014, právoplatným dňa 13.05.2014, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/11/2012 zo dňa 18.02.2014,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obidvaja obžalovaní, ktoré prostredníctvom svojich obhajcov aj písomne odôvodnili.

Obžalovaný Q. R. v písomných dôvodoch poukázal na to, že iba závery daňových kontrol nemôžu byť podkladom pre začatie trestného konania a vznesenia obvinenia. Dáva do pozornosti, že v jeho konaní sa nejednalo od začiatku o úmyselne dojednaný obchod, ale až v priebehu platnosti zmluvy došlo k situácii, kedy nebolo možné zmluvu realizovať kvôli súdному sporu o kameňolom. Spochybňuje výsledky záverov znaleckého posudku Ing. R., lebo tento v lome nebol, a tým pádom sa nemohol objektívne k veci vyjadriť. K vyplateniu nadmerného odpočtu u skutkov, ktoré sú predmetom obžaloby ani nedošlo. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby prokurátora. Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného obhajkyňa predniesla, že skutky sa stali pred dvanástimi rokmi a vzhľadom na odstup času, ako aj dĺžku trestného konania sú splnené podmienky pre uplatnenie postupu podľa § 39 ods.1 Tr. zák. vzhľadom na judikáty ESLP, v ktorých sa hovorí, že trestné konanie má byť skončené v primeranej lehote, pričom za primeranú lehotu sa považuje doba približne 6 rokov.

Obžalovaný W. E. vytýka okresnému súdu, že rozsudok je nepresvedčivý a nezodpovedá zistenému skutkovému stavu. Súd nesprávne vyhodnotil dôkazy, ktoré boli v konaní zabezpečené. Tvrdil, že na základe riadne uzavretej zmluvy medzi firmou L. E. E..A..O.. a H. D. E..A..O.. boli dodané bloky pyrotechnického andezitu v dohodnutom rozsahu, dodávka kameňa bola riadne uskutočnená, s vtedy platnými predpismi vyfakturovaná a cena riadne zaplatená. Spochybňuje výpoveď svedka L., lebo tento podal v minulosti na jeho firmu viac trestných oznámení. Taktiež namieta vzájomnú dohodu so spoluobžalovaným R. o potvrdení existencie fiktívneho vzťahu medzi ich firmami. Podľa ustálenej súdnej praxe v prípade uznania viny je potrebné páchatelovi bezpečne preukázať, že skutok sa stal, že je trestným činom, a že ho spáchal obžalovaný. Obžalovaný nie je povinný dokazovať svoju nevinu. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného obhajca predniesol alternatívny návrh, že ak by v prípade odvolací súd dospel k záveru o vine obžalovaného, aby postupoval podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na dĺžku konania jak daňových orgánov, tak aj trestného konania. Dal do pozornosti, že obžalovaný je od roku 2010 invalidným dôchodcom a od roku 2014 je invalidnou dôchodkyňou aj jeho dcéra, o ktorú sa stará. Trpí ťažkými depresiami, o čom predložil aj potrebné listinné dôkazy a navrhol, aby súd upustil od uloženia súhrnného trestu, eventuálne uložil súhrnný trest s podmiennečným odkladom.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí predniesol, že rozsudok okresného súdu považuje za vecne správny a zákonný. Je toho názoru, že nie sú splnené podmienky podľa § 39 ods.1 Tr. zák. a navrhol odvolanie obidvoch obžalovaných zamietnuť.

Na základe podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaných je sčasti dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom k tomu, aby mohol vo veci náležitým spôsobom rozhodnúť.

Obžalovaný Q. R. na hlavnom pojednávaní využil svoje zákonné oprávnenie a nevypovedal. Vyhlásil, že je nevinný. V prípravnom konaní vypovedal, že sa necíti byť vinným a poprel existenciu vzájomnej dohody s obžalovaným E..

Obžalovaný W. E. na hlavnom pojednávaní i v prípravnom konaní využil svojho práva a nevypovedal.

Svedkyňa Ing. E. O. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že spoločne s Ing. K. a pani T. vykonali daňovú kontrolu v spoločnosti H.E. D. E..A..O.. za zdaňovacie obdobie september - november 2017. Predmetom kontroly bolo preverenie nároku na vrátenie nadmerného odpočtu za kontrolované obdobie. V priebehu kontroly bolo zistené, že tovar nebol dodaný z dôvodu, že v zime nie sú vhodné podmienky na ťažbu a odvoz kameňa a v mesiaci apríl a máj je ťažba zakázaná. Prvé dodanie sa malo uskutočniť podľa zástupcov firiem až v júni 2008, na základe čoho správca dane zistil, že neboli splnené podmienky na odpočítanie DPH. V roku 2008 došlo aj k prevodu podielu spoločnosti L. E. E..A..O.. na svedka D.. Pôvod peňazí, ktorým mala byť cena uhradená obžalovaný R. ozrejmiť nevedel, tvrdil však, že ich má od tichého spoločníka, ktorého nemenoval. Taktiež obžalovaný E. uviedol, že finančné prostriedky sa v jeho spoločnosti nenachádzajú, nakoľko ich použil na úhradu v súvislosti s prevodom podielu, ako aj na rozvoj spoločnosti. Tieto tvrdenia však preukázať nevedel. Všetky doklady aj účtovníctvo spoločnosti L. E. E..A..O.. bolo podľa potvrdenia, ktoré predložil obžalovaný od cudzené. Správca dane nemal všetky potrebné doklady a bol mu predložený iba výpis z evidencie DPH, ktorý predložil obžalovaný E., ale v tomto výpise sa nezhodovali čiastky z faktúry za september 2007 s faktúrou, ktorú predložil kontrolovaný daňový subjekt H.E. D. E..A..O.. Správca dane preto dospel k záveru, že daňový subjekt síce deklaroval úhradu, ale v momente vyplatenia preddavku nemohla byť budúca dodávka a tovary presne určené, nakoľko bolo zrejme zo zistených skutočností, že dodanie tovaru nebude alebo nemôže byť uskutočnené aj vzhľadom na existujúce súdne spory ohľadom platnosti nájomnej zmluvy a ťažby v Kameňolome R.. Ďalšie nezrovnalosti zistila aj v rámci deklarovanej prepravy.

Svedok W. Č. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že k ťažbe kameňa v obci R. nevie povedať nič bližšie, auto s naloženým kameňom nevidel prechádzať, pričom v uvedenom období bol starostom. Fyzicky v lome v rokoch 2005 - 2007 nebol. Taktiež osobne nevidel, aby v rokoch 2005 - 2009 sa vykonávala v lome ťažba. Nevedel sa vyjadriť k počtu zamestnancov v lome, ale vedel, že tam mohli byť nejaké stroje.

Svedok D. L. predseda pozemkového spoločenstva M. R. vypovedal, že spoločenstvo podalo žalobu na súd o zrušenie nájomnej zmluvy. V roku 2005 bolo vydané predbežné opatrenie a firme L. E. E..A..O..

bola zakázaná činnosť v lome. V roku 2009 Krajský súd v Prešove rozhodol o zrušení nájomnej zmluvy, ktorú malo Pozemkové spoločenstvo s firmou L. E. E..A..O.. uzavretú. Jednoznačne vypovedal, že v roku 2005- 2006 nebola vykonávaná žiadna ťažba, lebo boli v súdnom spore. Členovia urbáriátu i on sám sledovali, či sa niečo v lome deje, dokonca tam aj fyzicky chodili. V lome v rokoch 2005-2009 sa mechanizmy na ťažbu kameňa nenachádzali. Obžalovaný E. mal nejaké stroje za záhradou jeho mamy a nie v lome. Súčasná firma, ktorá kameň ťaží vybuďovala aj cestu, ktorá nevedie cez obec.

Svedok C. D. na hlavnom pojednávaní nevypovedal. Z prečítanej výpovede z prípravného konania je zrejmé, že bola naňho prepísaná spoločnosť L. E.L. E..A..O.. u notára. Obžalovaného Q. R. nepozná iba obžalovaného W. E.. Firmu nekupoval, iba sa naňho prepísala. Účtovníctvo mu obžalovaný E. neodovzdal. Žiadne doklady obžalovanému, ktoré pochádzali z firmy neodovzdal. Žiadne zásielky pre firmu nepreberal. Lom v R. mu fyzicky odovzdaný nebol. Keď sa dostal do lomu, neboli tam žiadne mechanizmy ani fúriky ani lopaty, všetko bolo zarastené trávou, nič sa tam neťažilo, a ani cesta nebola vyjazdená.

Svedok G. T. potvrdil, že spoločne s Ing. L.B.L., Ing. Č.K.L., R.M.B. a obžalovaným E. založili spoločnosť L. E. E..A..O.., ale dlho sa nič nedialo, preto zo spoločnosti odišiel. Potvrdil, že sa vykonal jeden odstrel v lome, avšak nevie v ktorom roku. Po odstrele už v lome R. nevykonával žiadne práce. V rokoch 2006 - 2008 tam osobne nebol.

Svedok C. Š. vypovedal, že od roku 2007 bol starosta v obci a potvrdil, že oficiálne cesta z lomu neexistovala, ale v skutočnosti sa dalo ísť po poľnej ceste poza záhrady. Pred rokom 2007, keď ešte nebol starostom, nestaral sa o kameňolom ani o ťažbu. Nevedel sa vyjadriť ani k odvozu kameňa z lomu a nevidoval žiadne povolenie na odstrel ani sťažnosti občanov, že im ťažba znepriemňuje život. Potvrdil, že v súčasnej dobe nová firma, ktorá ťaží kameň vybuďovala cestu, v lome je strážnik, sú tam stroje a prevádzka normálne funguje.

Svedok H. R. vypovedal, že robil v kameňolome R. jednu sezónu od jari do jesene a nevedel, či to bolo v roku 2005 alebo 2006. Uviedol, že cez deň vyniesli kameň v množstve asi 5 - 8 áut. Kameňa bolo veľa. Vykonyval vŕtacie práce pre svedka T., ktorý tam urobil odstrel.

Svedok D. L. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v roku 2004 nastúpil do lomu R. pracovať na jednu sezónu ako strelmajster. Vykonal sa jeden odstrel. Jednalo sa o väčšie aj menšie bloky kameňa. Potvrdil, že toľko blokov, presných meter krát meter krát meter sa nedalo vyrobiť. Jednalo sa väčšinou o zvetralý kameň.

Svedok C. G. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že u obžalovaného E. pracoval ak živnostník na základe dohody o vykonaní práce a fakturoval za vykonanú prácu obžalovanému E.. Pracovali s ním ešte ďalší traja robotníci. Potvrdil, že bol deň, keď z lomu odchádzalo 5 - 6 áut, niekedy ani jedno. K presnej fakturácii ohľadom blokov sa vyjadriť nevedel.

Znalec Dipl. Ing. G. R., V. vypracoval znalecký posudok a vypovedal, že osobne prítomný v lome R. nebol z dôvodu, že odstrel sa vykonal v roku 2004, obchod prebehol podľa faktúr v roku 2007 a znalecké dokazovanie bolo nariadené v roku 2013. Vypovedal, že z jedného odstrele nemohli vzniknúť bloky v takom objeme, ako boli deklarované vo faktúrach. Taktiež ani priamym odstrelom sa také bloky vyrobiť nedajú. Zotrval na záveroch znaleckého posudku a zdôraznil, že fakturované sumy sú absolútnymi trhovými nezmyslami, lebo reálna cena materiálu na trhu v danom období fakturácie bola 250,- 300,- Sk za tonu vrátane v tom čase platnej 19% DPH. V súčasnosti sa kubík presne opracovaných blokov 0,5 resp. 1 m³ predáva v cene cca do 35,- eur/m³ vrátane 20% DPH, lomového kameňa do 10,- Eur/t vrátane 20% DPH. Po prepočítaní pri fakturovanej sume by v eurách vychádzalo 275,- Eur/t. Andezit, ktorý bol vyťažený, a ktorý sa nachádzal v priestore lomu pred odstrelom v roku 2004 nebolo možné využiť na výrobu blokov v deklarovanom množstve. Dodávka blokov v takom rozsahu ako bola fakturovaná nemohla byť reálne uskutočnená. Cena na faktúrach je nezlučiteľná s reálnymi cenami na trhu, v trhových podmienkach nepredajná.

Správne postupoval okresný súd, keď na základe vyššie uvedených dôkazov v spojitosti s obsahom listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise dospel k záveru, že obžalovaní Q. R. a W. E. naplnili skutkovú podstatu pokračovacieho zločinu neodvedenia dane a poistného formou spolupáchateľstva

podľa § 20 k § 277 ods.1, ods.4 Tr. zák. po stránke subjektívnej tým, že konali úmyselne a po stránke objektívnej, že si boli vedomí svojho konania ako i následku. Vina obžalovaných bola jednoznačne preukázaná výpoveďou svedkov Ing. E. O., W.Š. Č., C. D., D. L. i G. T.. Z výpovede týchto svedkov bolo jednoznačne zistené, že medzi oboma obžalovanými musela byť dohoda, ktorá spočívala v tom, že obžalovaný Q. R. ako štatutárny orgán spoločnosti H.E. D. E.A.O.. si uplatnil nadmerný odpočet po podaní daňového priznania na daňovom úrade na základe fiktívnych faktúr vystavených spoločnosťou L. E. E.A.O., ktorej konateľom v tom čase bol W. E., pričom k zaplateniu ceny nedošlo a nevznikla daňová povinnosť ani nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty. Takýmto konaním došlo k neoprávnenému uplatneniu nároku na odpočítanie DPH vo výške 167.131,38 Eur. Vyššie uvedení svedkovia, o ktorých objektivite ani odvolací súd pochybnosti nemal potvrdili, že obchod reálne medzi obidvomi spoločnosťami prebehnúť nemohol z dôvodu, že neexistoval ani tovar v deklarovanej hodnote. V kameňolome totiž bolo na základe rozhodnutia súdu zakázané vykonávať ťažbu a jediný odstrel bol vykonaný ešte v roku 2004. Bolo preukázané, že v rokoch 2005 - 2009 sa žiadna ťažba v lome nevykonávala, riadne sa tam nepracovalo, nákladné autá nevozili kameň a neboli v lome ani stroje. Svedkovia H. R., D. L., C. G. potvrdili, že v lome pracovali jednu sezónu, avšak bolo to iba po odstrele v roku 2004 a nie neskôr. Andezit vyťažovaný v roku 2004 nebolo možné využiť na výrobu blokov v deklarovanom množstve. Je potrebné uviesť, že ešte v roku 2004 aj menším odberateľom bol kameň z odstrelu odpredaný. Kameň z odstrelu v roku 2004 nemohol byť po niekoľkých rokoch použitý na deklarovaný účel, lebo bol dlhodobo vystavený poveternostným podmienkam. Taktiež všetky tieto tvrdenia sú v súlade so závermi znaleckého posudku a výpoveďou znalca, ktorý navyiac uviedol, že cena na faktúrach je nezlučiteľná s reálnymi cenami na trhu, v trhových podmienkach nepredajná. Znalec tiež potvrdil, že obchod nemohol byť reálne uskutočnený v rozsahu, v akom bol fakturovaný pre nedostatok suroviny, to znamená, nebolo v čase možné splniť dodacie podmienky faktúr. Taktiež znalec dal odpoveď vo vzťahu k odvolacím námietkam ohľadom ceny andezitu, kde vysvetlil rozdiel v cenách za množstvo 1 tonu resp. 1 m³ alebo 1 m². Je potrebné poukázať aj na typické podvodné prvky konania obžalovaného E., z ktorých vyplýva úmysel zahmlieť svoje konanie. Obžalovaný totiž v krátkom čase prepísal svoju spoločnosť L. E. E.A.O.. na svedka D. bez akejkoľvek náhrady, neodovzdal mu žiadne účtovné doklady a dokonca deklaroval, že tieto doklady mu boli odcudzené. Taktiež samotný prevod tak veľkého obnosu peňazí mimo bankových prevodov vzbudzuje pochybnosti o dôveryhodnosti takého úkonu. Čo sa týka námietky vznesenej vo vzťahu k účinnej ľútosťi je potrebné poukázať na rozhodnutie Ústavného súdu SR I. ÚS 212/2017, ktoré túto otázku už vyriešilo.

Odvolací súd v ďalšom poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Okresný súd vykonal potrebné dokazovanie aj vo vzťahu k trestom, ktoré obžalovaným uložil. Konštatoval, že obžalovaný Q. R. nebol súdne trestaný, v mieste bydliska je hodnotený všeobecne, komisiou na ochranu verejného poriadku riešený nebol a zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. Obžalovaný W. E. v mieste bydliska je hodnotený všeobecne, bol raz priestupkovo riešený v roku 2013 a v minulosti bol 7 - krát súdne trestaný. U prvých troch odsúdeniach sa naňho hľadí akoby nebol odsúdený. Zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. Správne postupoval okresný súd, keď obžalovanému Q. R. ukladal trest odňatia slobody s poukazom na ustanovenie § 38 ods.2, ods.3 Tr. zák. a obžalovanému W. E. podľa § 38 ods.4 Tr. zák. a § 42 ods.1 Tr. zák. a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody.

Odvolací súd sa nestotožnil s výmerami trestov, ktoré okresný súd obidvom obžalovaným uložil. Je potrebné v tejto veci poukázať na to, že obaja obžalovaní sa konania dopustili ešte v roku 2007. Trestné stíhanie bolo začaté vo veci uznesením dňa 25.10.2010.

Podľa článku 48 ods.2 prvá veta Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti, a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd pri rozhodovaní o trestoch obvineným je každá dotknutá strana oprávnená na spravodlivé a verejné prerokovanie svojej veci uskutočnené v primeranej lehote, nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Účelom trestného konania je predovšetkým to, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pričom je potrebné rešpektovať ich základné práva a slobody.

Primeranosť dĺžky konania je judikatúrou ESLP posudzovaná s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu akými sú napríklad zložitosť prípadu, chovanie procesných strán, štátnych orgánov a podobne. V prejednávacom prípade je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že sa nejednalo o rozsiahlu ekonomickú vec, ani obťažnú na dokazovanie, preto dĺžka konania je v tomto prípade neprimeraná a je takou okolnosťou, ktorá odôvodňuje mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na neúmernú dĺžku konania boli splnené u obidvoch obžalovaných podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods.1 Tr. zák., preto podľa § 321 ods.1 písm. e), ods.3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o trestoch odňatia slobody a spôsobe ich výkonu a podľa 322 ods.3 Tr. por. obžalovanému Q. R. uložil podľa § 277 ods.4, § 36 písm. j), § 38 ods.2, ods.3, § 39 ods.1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods.1 Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods.2 Tr. zák. pri určení probačného dohľadu ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Obžalovanému W. E. uložil podľa § 277 ods. 4, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h), § 42 ods.1 Tr. zák., § 39 ods.1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š i l výrok o treste uložený obžalovanému skorším:

- rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/82/2009 zo dňa 04.09.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 6To/39/2013 zo dňa 11.12.2013, ktorým bolo u odsúdeného upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/63/2013 zo dňa 11.10.2013,
 - trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/63/2013 zo dňa 11.10.2013, právoplatným dňa 29.10.2013, ktorým bol odsúdený na podmienčný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky s uložením probačného dohľadu a uložením obmedzenia spočívajúceho podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu,
 - rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/11/2012 zo dňa 18.02.2014, právoplatným dňa 05.06.2014, ktorým bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody podmienene na 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov do 30.10.2018 s probačným dohľadom a uložením obmedzenia spočívajúceho v povinnosti podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a zákaz činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu podnikateľských subjektov na 5 rokov, a ktorým sa zároveň ruší trest uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/63/2013 zo dňa 11.10.2013, a zároveň ruší aj trest uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/82/2009 zo dňa 04.09.2013,
 - rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/19/2012 zo dňa 19.03.2014, právoplatným dňa 13.05.2014, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/11/2012 zo dňa 18.02.2014,
- ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Inak napadnutý rozsudok zostal nezmenený.

Takto uložené tresty odňatia slobody aj vzhľadom na osoby obžalovaných splnia účel trestu sledovaný individuálnou i generálnou prevenciou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.